

Folketingsmand: „Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at jeg anser den ved Lov af 15. Maj 1903 gennemførte kollegiale Styrelse for uheldig.“ — Med Hensyn til den sidste Udtalelse er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt den er fuldstændig rigtig, men det staar selvfølgelig for den ærede Talers egen Regning.

Derefter kommer det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) med nogle Udtalelser, hvoraf jeg ogsaa gerne vil have Lov til at læse lidt op....

Formanden: Jeg haaber, at det kun bliver en kortere Oplæsning, det er jo Regelen, at en Oplæsning ikke maa være alt for lang.

Jørgen Berthelsen: Som jeg før udtalte, henviste den højtærede Minister i sit første Foredrag til Folketingets Forhandlinger, idet Ministeren mente, at vi her oppe i Landstinget havde gjort os bekendt med disse, og derfor var det, jeg gerne vilde have Lov til at citere noget deraf; men jeg kan ogsaa godt indskrænke mig til at referere.

Formanden: Jeg har ikke noget imod en Oplæsning, naar den ikke er for vidtløftig.

Jørgen Berthelsen: Ja, det er jo Formanden, der skønner over det; men jeg skal indskrænke mig til det mindst mulige og kun sige, at den ærede Folketingsmand for Vejle Amts 1ste Valgkreds har som Medlem af Folketingets Finansudvalg i meget stærke Udtryk hævdede, at Folketingets Finansudvalg efter hans Opfattelse ikke vil være i Stand til at være et saadant Raad eller være til Ministerens Raadighed paa den Maade, idet det var optaget af mange andre Ting og ikke var tilstrækkeligt inde i disse Forhold til at kunne være raadgivende for Ministeren. Den ærede Ordfører i Folketinget kom siden til at omtale, at Folketingets Medlemmer — eller jeg tror, han sagde Rigsdagens Medlemmer — var i Besiddelse af en saadan Sagkundskab, at man udmærket godt kunde undvære et saadant Raad eller Udvalg. Det blev gjort gældende fra an-

den Side, at det vilde være vanskeligt for Ministeren overfor en saadan enevældig Generaldirektør at tage en Stilling, som Ministeren kunde forsvare overfor Rigsdagen, men det ærede Medlem mente, at der var tilstrækkelig Sagkundskab i Folketinget til, at det godt kunde afgøre det enten ved at nedsætte et Jernbaneudvalg i Folketinget eller ved at henvise saadanne Sager til Folketingets Finansudvalg.

Det her foreliggende Forslag har i Folketinget været under Debat mellem den nuværende højtærede Minister og to forhenværende Ministre for offentlige Arbejder. Enigheden mellem dem har ikke været stor. Det har nærmest været saaledes, at den højtærede nuværende Minister og de to forhenværende Ministre er gaaede hver sine Veje. Dog vil jeg tilføje, at den forhenværende Minister, som nu er den ærede Folketingsmand for Hjørring Amts 1ste Valgkreds, har været mest enig med den nuværende Minister, hvorimod den tidligere Minister, som nu er den ærede Folketingsmand for Odense Amts 8de Valgkreds (Jensen-Sønderup), har indtaget en ikke saa lidt afvigende Stilling i Sagen.

Det maa vist indrømmes fra alle Sider, at Ordningen af 1903 var demokratisk. Det var en kollegial Styrelse — i alt Fald var det Hensigten med den. Nu resulterer Udviklingen i, at der kommer et Lovforslag om at faa indført Enevælde paa det Omraade. Man kan jo egentlig ikke sige, at det er i den Retning, at Udviklingen i øvrigt gaar. Men her er Forholdet altsaa dette, at vi i 1903 i Overensstemmelse med den Betænkning, der blev afgivet af den Kommission, som afgav Betænkning i 1898, valgte den kollegiale Styrelse. Nu har denne altsaa eksisteret i ca. 10 Aar, og jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at vi i den Tid vistnok har haft omtrent lige saa mange Ministre for offentlige Arbejder, hvilket neppe har gjort Forholdet bedre. At eksperimentere med Ordningen af Statsbanerne er imidlertid uheldigt og koster mange Penge, foruden at det bringer Forstyrrelse og Arbejdsuro.

Det her foreliggende Forslag giver jo ingen direkte Besparelse; ja, som det foreligger, giver det egentlig en direkte forøget Udgift. Men jeg vil nu alligevel